

de udenlandske Arbejdere. Vi vilde her i Landet byde disse for det intensive Landbrug nødvendige Arbejdere saa gode og betryggende Forhold som muligt, og i saa Henseende maa vi tilstaa, at Loven har virket fuldt ud tilfredsstillende, fuldt ud har svaret til sin Hensigt. Men et andet Spørgsmaal er, om man ikke alligevel har set lidt vel ensidigt paa Forholdet, om ikke der i det lange Løb vil vise sig en Fare ved denne Lovgivning. Den udenlandske Arbejder, der kommer herind, ganske ukendt med Forholdene her, fjernt fra sin Hjemstavn o. s. v., vil naturligvis i Begyndelsen have haardt Brug for al den Hjælp og Understøttelse, han kan faa fra Lovgivningsmagtens Side, og for al den Sikkerhed, der kan bydes ham. Men Menneskene ere jo lærvillige, og det er sikkert ret hurtigt gaaet op for de fremmede Arbejdere, at de i Virkeligheden indtage en Særstilling, idet deres Rettigheder i høj Grad ere sikrede, hvorimod de andre Parter, som ere interesserede her, Arbejdsgiverne og det offentlige, Staten, Samfundet i sin Helhed, ikke i lige Maal ere beskyttede. Jeg vil derfor mene, at der ved denne Lovs Revision kunde være Anledning til at søge at etablere noget mere Ligestillethed overfor Loven, saaledes at man, uden at forringe Arbejderens Beskyttelse, stiller de andre Faktorer, som have Interesse i dette Forhold, paa mere lige Fod med dem. Der er i de medfølgende Bilag en Række Udtalelser fra Øvrighedskredsene rundt omkring i Landet, og de ere naturligvis særlig indgaaende og detaillerede fra de Jurisdiktioner, hvortil den største Indvandring af fremmede Arbejdere finder Sted. Ved Gennemlæsningen deraf faar man et klart Indtryk af, at der er visse Spørgsmaal, som det fra mange Sider anses for i høj Grad ønskeligt at tage i Betragtning ved Revisionen, og som ikke forekommer mig at være komne frem i fuldt Maal i det nye Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord.

Af de Hovedændringer, som det foreliggende Lovforslag indfører i den gældende Lov, er jo den første Bestemmelsen om, at Statens Bidrag til den Sygekasse, der omfatter udenlandske Arbejdere for hele Landet, ordnes paa en anden og sikkerligt heldigere og bedre Maade, hvad der lige i Øjeblikket vil betyde en, om end kun ringe, Besparelse for Staten, ligesom det vil bringe Forholdet i større Samklang med den gældende Sygekasselov og derfor absolut maa siges at være en Forbedring.

Den anden Hovedændring i Loven angaar Tilsynet med de fremmede. Tilsynet var tidligere temmelig indviklet, idet

der var forskellige Autoriteter, som havde med det at gøre, dels Politiet, dels Fabriktilsynet og dels Lægerne, saaledes at der fra disse 3 forskellige Autoriteter kunde tænkes at komme forskelligartede Indstillinger og en forskellig Bedømmelse af Forholdene. Da dette lidt indviklede Tilsynssystem imidlertid var ganske overordentlig genevende for de Dele af Landet, hvor Brugen af fremmed Arbejdskraft er meget sporadisk, er der allerede ved ministerielle Cirkulærer indført nogle Ændringer heri for at simplificere Forholdet. Dette er her i Lovforslaget foreslaaet ordnet saaledes, at i de Egne, hvor der er stærk Indvandring af fremmede Arbejdere, overgaar Tilsynet med dem til Fabrikinspektoratet, hvorimod det i de Dele af Landet, hvor den spredte Benyttelse af dem finder Sted, skal være hos Politiet, der uden væsentlig forøget eller uoverkommeligt Arbejde i hvert Fald kan have Tilsyn dermed. Vi have jo ogsaa nu faaet et Statspoliti, der maaske kan komme til at hjælpe til paa adskillige Steder.

Dette er de væsentligste Ændringer, som ere foreslaaede i Lovforslaget. Men som jeg allerede har omtalt, er der i Bemærkningerne peget paa adskillige Forhold, som jeg vilde mene, det var rigtigst at søge ændrede. Der er saaledes Kravet om bedre Legitimationspapirer og om et skærpet Lægetilsyn ved Grænserne. Det er ikke helt farefrit at lade den store Indvandring, der sker paa visse Steder, finde Sted delvis ukontrolleret. Man har sikkert Eksempler paa, at en saa farlig Sygdom som Kopper er bleven indført ved denne Import. Som jeg nævnte før, er der dernæst den ulige Retsstilling, som Arbejderne og Arbejdsgiverne indtage, og der kunde være Grund til at ordne dette Forhold saaledes, at det blev mere ensartet. Endelig er der fra Fabrikinspektoratets Side peget paa, at den stærke Indvandring, der navnlig finder Sted i visse Dele af Landet, mulig kunde medføre en national Fare. Jeg skal henvise ærede Medlemmer til de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og kun kortelig udtale, at det maaske kunde være praktisk at gaa til at lovfæste den Tid, i hvilken disse virkelig løse Sæsonarbejdere maa være her i Landet. I Tyskland har man haft Opmærksomheden henvendt derpaa, idet man der synes at skulle gøre ikke ganske heldige Erfaringer om disse stærke, ligefremme Koloniseringer af fremmede Arbejdere. Tendensen hos Arbejderne til at blive i længere Tid synes at være stigende, idet, som jeg før nævnte, den Gennemsnitstid, i hvilken Arbejderne have været